

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 21 grudnia 2017 r.

Poz. 8721

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.678.2017.16 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 20 grudnia 2017 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.)

orzekam

nieważność § 4, § 5, § 6 i § 7 Załącznika do Uchwały Nr XXXIV/215/17 Rady Gminy Kramsk z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Kramsk - **ze względu na istotne naruszenie prawa.**

Uzasadnienie

Uchwała Rady Gminy Kramsk Nr XXXIV/215/17 została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.) w zw. z art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289, zwanej dalej: „ustawą”) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz. U. z 2012 r. poz. 299, zwanego dalej: „rozporządzeniem”).

Uchwałę doręczono organowi nadzoru 23 listopada 2017 r.

Dokonując oceny legalności przedłożonej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 7 ust. 3a ustawy, rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań. Jednocześnie należy podkreślić, że norma kompetencyjna art. 7 ust. 3a ustawy nie może być interpretowana w oderwaniu od przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy. Na mocy tego przepisu ustawodawca upoważnił bowiem ministra właściwego do spraw środowiska do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu określania wymagań, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy. W związku z tym należy stwierdzić, że rozporządzenie wydane w wykonaniu delegacji z art. 7 ust. 7 ustawy reguluje pełną problematykę wymagań pozostawionych do uregulowania radzie w art. 7 ust. 3a ustawy.

W myśl § 1 rozporządzenia, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych dotyczące:

- 1) opisu wyposażenia technicznego zawierającego wymagania odnośnie do:
 - a) pojazdów asenizacyjnych przeznaczonych do świadczenia usług,
 - b) bazy transportowej,

- 2) zabiegów sanitarnych i porządkowych związanych ze świadczonymi usługami,
- 3) miejsc przekazywania nieczystości ciekłych

- określa się w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz zapewniający należytą ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

Brzmienie ww. przepisów dowodzi, że Rada upoważniona była jedynie do określenia wymagań, jakie musi spełnić przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i nieczystości ciekłych, wymienionych w tym rozporządzeniu. Nie mogą to być zatem wymagania dowolne, tylko takie, które odnoszą się wyłącznie do powyższych kwestii.

Tymczasem przepisy zawarte w Załączniku, wedle których:

- „Przedsiębiorca zobowiązany jest do świadczenia usług w zakresie odbierania nieczystości ciekłych od właścicieli nieruchomości na podstawie umowy” (§ 4),
- „Przedsiębiorca zobowiązany jest do wystawiania dowodów wykonania usług (faktura VAT lub rachunków), zawierających imię i nazwisko właściciela nieruchomości, datę odbioru oraz ilość odebranych nieczystości ciekłych” (§ 5),
- „Przedsiębiorca zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji umów zawartych z właścicielami nieruchomości oraz dowodów świadczenia usług” (§ 6),
- „Przedsiębiorca zobowiązany jest do wystawiania dokumentu potwierdzenia odbioru nieczystości ciekłych, podpisanego przez właściciela nieruchomości lub upoważnioną przez niego osobę w dwóch egzemplarzach (oryginał dokumentu dla właściciela nieruchomości, kopia pozostaje u Przedsiębiorcy)” (§ 7)

uznać należy za istotnie naruszające prawo, ponieważ nie dotyczą one wyposażenia technicznego, bazy transportowej, zabiegów sanitarnych i porządkowych związanych ze świadczonymi usługami, ani też miejsc przekazywania nieczystości ciekłych. Wobec tego, wydane zostały z przekroczeniem granicy delegacji ustawowej, a nadto, regulują obowiązki przedsiębiorcy, których wypełnienie nastąpić może dopiero po uzyskaniu stosownego zezwolenia, a nie na etapie ubiegania się o to zezwolenie.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

wz. Wojewody Wielkopolskiego
Wicewojewoda Wielkopolski
(-) Marlena Małąg